

ΚΥΘΗΡΙΟΙ. Δὲν ζητοῦμεν ἑκατομύρια διὰ λιμένα, διότι λιμένα ἔχομεν ἑτοιμόν. Ζητοῦμεν ὀλίγας χιλιάδας δραχμῶν διὰ τὴν κατασκευὴν ἑνὸς δρόμου πρὸς τὸ Διακόφτι. Βοηθήσατέ μας. Ἄς ἀφαιρῶν κατὰ μέρος οἱ λόγοι καὶ ἐς κατέλθωμεν ὅλοι ὁμοῦ ἡνωμένοι εἰς ἓνα ἀγῶνα προσωρισμένον νὰ σώσῃ τὴν νῆσον μας καὶ νὰ ἐξαφαιλῇ εἰς αὐτὴν καλλίτερας ἡμέρας.

(Ἐπ. Σουλ. Ἐργάνων)

ΦΩΝΗ ΤΩΝ ΚΥΘΗΡΩΝ

ΚΥΘΗΡΙΟΙ. Ὁ κυθηραϊκὸς λαὸς διὰ ψηφισμάτων τῶν κοινοτήτων του ἐστράφη ὁριστικῶς πρὸς τὴν παλαιὰν Διακόφτι διὰ νὰ θεμελιωθῇ ἐκεῖ τὴν συγκοινωνιακὴν του σωτηρίαν. Τὸ Διακόφτι ἦτο, εἶπε καὶ παραμένει ἡ καταλλήλοτα φωνικὴ τοποθεσία, ἡ ἐξυπηρετοῦσα τὸ σύνολον τῆς νήσου μας.

(Ἐπ. Σουλ. Ἐργάνων)

ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΩΝ ΚΥΘΗΡΑΪΚΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ

ΕΤΟΣ ΣΤ' - ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β'

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΟΔΟΣ ΜΙΑΟΥΛΗ 42, ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ

ΣΑΒΒΑΤΟΝ 31 ΜΑΪΟΥ 1930. - ΑΡΙΘ. 76

Η ΜΕΓΑΛΕΙΩΔΗΣ ΚΑΙ ΠΡΩΤΟΦΑΝΗΣ ΚΟΣΜΟΣΥΡΡΟΗ ΤΗΣ 12ΗΣ ΜΑΪΟΥ ΜΕΤ' ΕΥΛΑΒΕΙΑΣ ΚΑΙ ΣΥΓΚΙΝΗΣΕΩΣ ΑΠΑΣ Ο ΛΑΟΣ ΤΩΝ ΚΥΘΗΡΩΝ ΕΔΕΗΘΗ ΥΠΕΡ ΠΑΝΤΩΝ ΤΩΝ ΕΥΕΡΓΕΤΩΝ ΤΗΣ ΝΗΣΟΥ ΤΟΥ

Ὅπως προβλέπετο οὕτω καὶ συνέβη. Ὡς ἐγγεγρήριον σάλπισμα ἤχησεν εἰς τὴν ψυχὴν τοῦ κυθηραϊκοῦ λαοῦ ἡ πρόσκλησις τῆς Ἐπιτροπῆς τῆς ὁδοῦ Διακόφτιος ὅπως οὗτος προσέλθῃ εἰς τὸν ἱερὸν ναὸν τοῦ ἑορταζόντος πολιοῦχου τῆς νήσου μας Ἁγίου Θεοδώρου τὴν 12ην Μαΐου, καὶ ἐκεῖ δεηθῇ μετὰ τοῦ ἱεροῦ κλήρου ὑπὲρ τῶν εὐεργετῶν καὶ δωρητῶν τῆς νήσου του.

Ἡ ἡμέρα τῆς 12ης Μαΐου λήξαντος μηνὸς ἀνέτειλεν ἡλιόλουστος, ὁροσερὴ, καὶ χαρμόσυνος. Ἀπὸ τὰ διαφόρα χωρία κατὰ πικρὰς ὁμάδας οἱ κάτοικοι, ἄλλοι ἐπιπλοῖ καὶ ἄλλοι πεζῇ, κατηνθύνοντο πρὸς τὸν Ἅγιον Θεόδωρον, ἐνῷ ἀπ' ἐτέρου εἴκοσι αὐτοκίνητα διατρέχοντα διαρκῶς τὴν νῆσον ἀπεβίβαζον ἀνά πᾶσαν στιγμὴν εἰς τὸν εὐρὺν χώρον τοῦ ναοῦ ἑκατοντίδας εὐλαβῶν προσκυνητῶν ἀπὸ τὰ πλέον μεμακρυσμένα χωρία τῆς νήσου.

Τὴν ἐννάτην πρωϊνὴν ὥραν ὁ νόμος τοῦ ἀδιαχωρήτου ἤρχισε νὰ γίνῃται κατὰ δῆλος. Ἡ τεραστία πλατεία καὶ οἱ περίεργοι εἶχον κατακλυσθῇ ἀπὸ τὸν συρφετὸν πλῆθος καὶ ἡ κίνησις καθίστατο λίαν δυσχερής. Ἐντὸς τοῦ ναοῦ κατὰ τὴν ὥραν τῆς λειτουργίας καὶ πρὸ τῆς εἰσόδου αὐτοῦ, ὁ συνωστισμὸς ἦτο ἀπερίγραπτος. Τὴν ἐννάτην καὶ ἡμίσειαν κατέφθασαν πάντες οἱ δημόσιοι ὑπάλληλοι τῆς νήσου, τὰ κοινοτικά συμβούλια μετὰ τῶν προέδρων, ἡ Ἐνωσις τῶν Κυθηριῶν Δημοδιδασκάλων μετ' ὅλων τῶν μελῶν αὐτῆς, τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Φυσιολατρικοῦ Συλλόγου Κυθήρων, τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Κυθηραϊκοῦ Συνδέσμου, καὶ εὐθὺς κατόπιν κατέφθασαν μετὰ τὰς σημαίας τῶν, βασιζομένων ὑπὸ εὐσταλῶν σημαιοφόρων, τὰ πλαιοσχωρὰ δημοτικά Σχολεῖα Ποταμοῦ, Λογοθετικῶν, Ἀρωνιαδικῶν, Καστριανικῶν, τὸ ἡμιγυμνάσιον Ποταμοῦ οἱ μαθηταὶ τῶν ὁποίων ἔλαβον θέσιν εἰς τὸ μέσον τῆς πλατείας, ἐνθα θὰ ἐτελείτο ἡ δοξολογία, καὶ ἀμέσως κατόπιν προσήλθον μετὰ τὰς σημαίας τῶν ἐκείνης τὸ Γυμνάσιον Χώρας μετὰ τῶν καθηγητῶν του, καὶ ὁ Ἀθλητικὸς Ὀμίλος Ποταμοῦ, τῶν ὁποίων οἱ μαθηταὶ παρετάχθησαν κατὰ μέτωπον τοῦ ναοῦ ἀπὸ τοῦ ὁποίου θὰ ἐξεκίνησεν ἡ πομπὴ τοῦ ἱεροῦ κλήρου.

τῶν ψαλτῶν τὸ κροτάριον τοῦ Ἁγίου. Καὶ ἡ πομπὴ ἔβαινε βραδέως ἐνῷ οἱ χωροφύλακες διήνοιγον τὸν κατακλυσθέντα ὑπὸ τοῦ πλῆθους χώρον, εἴκοσι δὲ τοῦλάχιστον φωτογραφικαὶ μηχαναὶ διαφόρων ἐρασιτεχνῶν μεταναστῶν μας ἀπηθανάτιζον τὸ ἐξαιρετικὸν θέαμα.

Ὅταν ἡ ἱερὰ πομπὴ ἐφθασεν εἰς τὸ μέσον τῆς πλατείας καὶ ἐστάθη, αἱ σημαὶαι τῶν παρατεταγμένων σχολείων καὶ τῶν σωματοῶν ἔκλειναν εἰς χαιρετισμόν, εὐθὺς δὲ κατόπιν ἤρχισεν ἡ πρὸς τὸν Ἅγιστον δέησις ὑπὸ τοῦ ἱεροῦ κλήρου. Ἀμέσως δὲ μετὰ ταύτην ὁ Σεβασμιώτατος

Ὁ βουλευτὴς μας κ. Π. Τσιτοῖλιας, ἱστάμενος ἐπὶ βάθρου καὶ ἄνωθεν ἀκριβῶς τῆς πρὸς τ' ἀριστερὰ σημαίας, ὁμιλεῖ πρὸς τὸν λαὸν κατὰ τὴν ἐορτὴν ὑπὲρ τῶν εὐεργετῶν τῆς νήσου μας.

ἀπήγγελλε ἐν μέσῳ νεκρικῆς σιγῆς τὴν κάτωθι ὥραιαν ἰληθῶς εὐχὴν μετὰ φωνὴν ἡχηρὰν καὶ πλήρη συγκινήσεως:

Η ΕΥΧΗ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΕΥΕΡΓΕΤΩΝ

«Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ μόνος ἐν ἑλέει πλούσιος, ὁ ἐπικρατούμενος ἐπὶ ταῖς δεήσεσιν ἡμῶν τῶν ἀναλίων δούλων σου, ὁ πάντα διακυβεύων πρὸς τὸ ἡμέτερον συμφέρον, ὁ σοφὴ σου προνοία τὸν ἡμέτερον διεξάγων βίον, ὁ παντὶ τρέφῃ τὴν σωτηρίαν ἡμῶν ἀφιέμενος, ὁ φύσει μακροθύμως τὴν καὶ πολυέλειαν, ὁ παιδεύων καὶ πάλιν ἰώμενος καὶ ἐκτείνων χρηστῶς τὴν παιδείαν καὶ φιλανθρωπῶς πρὸς τὸ δαχαῖον ἡμῶν κάλλος, Ἀδύτος Δέσποτα Παντοκράτωρ ἔπειθε ἐφ' ἡμᾶς καὶ πρόσχες ταῖς δεήσεσιν ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν, εἰδότων σου τὸ φιλάνθρωπον, τὸ ἀνεξάνικτον, τὸ μακροθύμον, τὸ εὐσπλαγχνον, τὸ πολυέλεον. Ἐπεὶ ἐφ' ἡμᾶς, ἀνεξέλικτε Κύριε, αἰζόντας χεῖρας ἱκετάδας πρὸς Σε καὶ ἐκτενῶς βοῶντας σοι. Τήρησον Κύριε ἐν τῇ Σὴ προστασίᾳ πάντας τοὺς μακαρὰς τῆς φιλίας πατρίδος διαμένοντας, φέροντας τὸ ὄνομα σου τὸ Ἅγιον καὶ Θaumαστόν, τὸ ὄνομα τοῦ Ὁρθοδόξου Ἑλληνος ἐν ξένοις χώραις. Τήρησον αὐτοὺς ἐν τῷ ὀνόματι σου. Ἐκτείνων τὴν χεῖρά σου καὶ ἐνίσχυσον αὐτοὺς. Ἐξαποστείλον αὐτοῖς βοήθειαν ἐξ ἁγίου κατοικητηρίου σου. Ἐνδυνάμωσον αὐτοὺς ἐν τῇ ἐπιτελείᾳ τῶν καθήκοντων αὐτῶν. Εὐλόγησον τὰ ἔργα τῶν χειρῶν αὐτῶν. Διατήρησον τοὺς ἐν ὁδῷ καὶ πνευματικῇ εὐθυμεσίᾳ προκοπόμενους ἐν τοῖς παραγγέλμασι σου. Φώτισον αὐτοὺς τὴν διάνοιαν εἰς τὸ ἐπιτελεῖν ἔργα σοι

ἐσάρεστα. Ἀνταπόδος αὐτοῖς πλουσιοπαροχές τὰς εὐεργεσίας, τὰς οποίας πρὸς ἡμᾶς ἐφανερώσαν, καὶ ἂς αὐτοῖς ἐκ τῶν πλουσίων σου οἰκτιρῶν καὶ ἐκ τοῦ ἀνεξαντήτου πλεόρους τοῦ ἔλεους σου, ἵνα ἐν τῷ φόβῳ τῶν ἐντολῶν σου βαδίζοντες ἀγαθοποιῶσι καὶ ἐξακολουθῶσιν εὐεργετοῦντες πατρίδα, συγγενεῖς, πατριώτας καὶ πρὸς πάντας ἐπιδαμιλεύωσι καὶ δεικνύωσιν ἔργα θεάρεστα εὐποιίας. Τοὺς νεκοιμημένους ἐπ' ἐλπίδι ζωῆς αἰώνιου ἐνταῦθα τε καὶ μακρὰν εὐρίσκομεν ἀνάπαυσον Κύριε ἐν σπηλαῖς

καταλλήλου βάθρου ἐξεφώνησε τὸν ἀκούθιον λόγον: «Ὡς θυμίαμα ἀνέβη ἡ προσευχὴ μας ἐνώπιον τοῦ θρόνου τοῦ Θεοῦ κατ' αὐτὴν τὴν ἱερὰν καὶ συγκινητικὴν στιγμὴν, κατὰ τὴν ὁποίαν ἠγῆθημεν καὶ προσηυχῆθημεν μετὰ ὅλην τὴν καρδίαν. Ἐσηκώσαμεν τὰς χεῖρας μας πρὸς τὸν Πλάστην καὶ Δημιουργόν, ἀνυψώσαμεν τὴν γλῶσσάν μας, ἀφιερώσαμεν τὴν καρδίαν μας καὶ ἡ τοιαύτη προσευχὴ μας παρουσίασε τὴν μεγίστην ἐκδήλωσιν τῆς βαθιτῆς εὐγνωμοσύνης, τὴν ὁποίαν ποτὲ ἠσθάνθημεν. Ἐπληρώσαμεν τὸν φόρον

τῆς εὐλαβείας πρὸς ἐντίμους νεκρούς, οἱ ὅποιοι κοιμῶνται εἴτε ἐδῶ εἴτε μακρὰν τῆς Κυθηραϊκῆς γῆς, νεκροὺς μὲν πλὴν ζῶντας ἐν τῇ ψυχῇ μας καὶ ζῶντας διὰ παντός, καθόσον αἱ μεγάλαι εὐεργεσίαι καὶ ἀγαθοεργίαι τῶν οὐδέποτε θὰ τοὺς ἀφήσουν ν' ἀποθάνουν, οὐδέποτε θὰ σβῶσουν τὸ ὄνομά των ἀπὸ τὴν μνήμην μας, πολὺ δὲ περισσότερο τὴν μορφήν των ἀπὸ μέγα ἀπὸ τὴν καρδίαν μας. Ναί! δὲν ἀπεθάνον οἱ εὐεργεταὶ αὐτοὶ ἀλλὰ ζοῦν, καὶ ζοῦν εἰς τὰ ἔργα τῆς ἀγάπης των, ζοῦν καὶ θὰ ζοῦν πάντοτε ἐμπρὸς μας ὡραῖοι, σεμνοὶ, μεγαλοπρεπεῖς, ἐπιβλητικοί, ἀξιαγάπητοι. Τὸ σημερινὸν μνημόσυνόν των ἦτο θυμίαμα εὐγνωμοσύνης πρὸς τὰς ψυχὰς των, αἱ ὁποῖαι αὐτῇ τὴν στιγμὴν εἶνε μαζὺ μας, εὐφραίνονται βλέπονσαι συντελεσθέντα τὰ ἔργα των, καὶ χαίρουν διότι ἡ πατρίς των ὁλόκληρος ἐδῶ μετὰ τὴν ψυχὴν καὶ μετὰ τὴν καρδίαν καὶ μετὰ τὴν φωνὴν εὐχεται εἰς αὐτοὺς τὸ «Αἰωνία ἡ μνήμη των».

Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ

Μετὰ τὴν ἀπαγγελθεῖσαν εὐχὴν τὴν ὁποίαν ἐσυνέδρουν συνεχῶς τὰ Ἀμύν χιλιάδων εὐλαβικῶν χειρῶν, ὁ σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας ἀνελθὼν ἐπὶ

καταλλήλου βάθρου ἐξεφώνησε τὸν ἀκούθιον λόγον: «Ὡς θυμίαμα ἀνέβη ἡ προσευχὴ μας ἐνώπιον τοῦ θρόνου τοῦ Θεοῦ κατ' αὐτὴν τὴν ἱερὰν καὶ συγκινητικὴν στιγμὴν, κατὰ τὴν ὁποίαν ἠγῆθημεν καὶ προσηυχῆθημεν μετὰ ὅλην τὴν καρδίαν. Ἐσηκώσαμεν τὰς χεῖρας μας πρὸς τὸν Πλάστην καὶ Δημιουργόν, ἀνυψώσαμεν τὴν γλῶσσάν μας, ἀφιερώσαμεν τὴν καρδίαν μας καὶ ἡ τοιαύτη προσευχὴ μας παρουσίασε τὴν μεγίστην ἐκδήλωσιν τῆς βαθιτῆς εὐγνωμοσύνης, τὴν ὁποίαν ποτὲ ἠσθάνθημεν. Ἐπληρώσαμεν τὸν φόρον

τῆς εὐλαβείας πρὸς ἐντίμους νεκρούς, οἱ ὅποιοι κοιμῶνται εἴτε ἐδῶ εἴτε μακρὰν τῆς Κυθηραϊκῆς γῆς, νεκροὺς μὲν πλὴν ζῶντας ἐν τῇ ψυχῇ μας καὶ ζῶντας διὰ παντός, καθόσον αἱ μεγάλαι εὐεργεσίαι καὶ ἀγαθοεργίαι τῶν οὐδέποτε θὰ τοὺς ἀφήσουν ν' ἀποθάνουν, οὐδέποτε θὰ σβῶσουν τὸ ὄνομά των ἀπὸ τὴν μνήμην μας, πολὺ δὲ περισσότερο τὴν μορφήν των ἀπὸ μέγα ἀπὸ τὴν καρδίαν μας. Ναί! δὲν ἀπεθάνον οἱ εὐεργεταὶ αὐτοὶ ἀλλὰ ζοῦν, καὶ ζοῦν εἰς τὰ ἔργα τῆς ἀγάπης των, ζοῦν καὶ θὰ ζοῦν πάντοτε ἐμπρὸς μας ὡραῖοι, σεμνοὶ, μεγαλοπρεπεῖς, ἐπιβλητικοί, ἀξιαγάπητοι. Τὸ σημερινὸν μνημόσυνόν των ἦτο θυμίαμα εὐγνωμοσύνης πρὸς τὰς ψυχὰς των, αἱ ὁποῖαι αὐτῇ τὴν στιγμὴν εἶνε μαζὺ μας, εὐφραίνονται βλέπονσαι συντελεσθέντα τὰ ἔργα των, καὶ χαίρουν διότι ἡ πατρίς των ὁλόκληρος ἐδῶ μετὰ τὴν ψυχὴν καὶ μετὰ τὴν καρδίαν καὶ μετὰ τὴν φωνὴν εὐχεται εἰς αὐτοὺς τὸ «Αἰωνία ἡ μνήμη των».

Καὶ τώρα ἀπὸ τοὺς μεγάλους αὐτοὺς νεκροὺς ἡ καρδίαν μας, ἀγαπητοί, γεμάτη ἀπὸ παλμούς χαρᾶς στρέφεται πρὸς τοὺς ζῶντας εὐεργετάς, πρὸς αὐτοὺς οἱ ὁποῖοι καὶ ἄλλοτε, καὶ ἐπ' ἐσχάτων πρὶ πάντων ἀνεδείχθησαν διὰ τῆς γενναιοδωρίας των, τῆς ἀγάπης των καὶ τῆς φιλοπατρίας των οἱ ἀληθεῖς εὐεργεταὶ τῆς νήσου μας. Στρέφουμεν κατ' αὐτὴν τὴν εὐεργεσίαν στιγμὴν τὴν διανοίαν μας πρὸς τοὺς ἀπανταχοῦ γῆς προσφιλεῖς μας συμπατριώτας, τοὺς εὐεργετάς τούτους καὶ τοὺς διαβεβαιούμεν μαζὺ μετὰ τὸν Πρωτοπνεύματον Δαβὶδ «Κυλλήθει ἡ γλῶσσα μου τῷ λόγῳ μου ἐάν μή σου μνησθῶ». Στρέφουμεν κατὰ τὴν ὥραιαν αὐτὴν στιγμὴν τοὺς οφθαλμούς μας καὶ τοὺς βλέπομεν ἐδῶ, τοὺς βλέπομεν εἰς τὰ ἔργα των, τοὺς βλέπομεν εἰς τὴν ἀγάπην των, τοὺς βλέπομεν εἰς τὸν πολιτισμὸν των, τοὺς βλέπομεν εἰς τὴν φιλοπατρίαν των. Ὁ στολισμὸς τῆς νήσου μας καὶ ἡ ἀνάδειξις αὐτῆς μίας τῶν καλντέρων ἐπαρχιῶν τοῦ Κράτους κατὰ τὴν πρόσδοκον καὶ τὴν ἀνέπτυξιν εἶνε ἔργον ἰδικῶν των. Ἡ τελεία συγκοινωνία μας, οἱ ναοὶ μας, τὰ σχολεῖα μας, τὰ φιλανθρωπικά μας κατεστήματα, αἱ μεγαλοπρεπεῖς οἰκοδομαὶ μας ἀνήκουσι καὶ ὀφείλονται εἰς τὸ ἄσβεστον πῦρ τῆς ἀγάπης των καὶ τῶν κοινωνικῶν καὶ χριστιανικῶν ἀρετῶν των, τὰς οποίας ἡμεῖς ἀπερίως ἐκτιμῶμεν.

Ὅλους μαζὺ καὶ ἓνα ἕκαστον χωριστὰ τοὺς βλέπομεν σήμερον ἐδῶ, ἐνώπιόν μας, τοὺς ἀσπαζόμεθα, τοὺς σφίγγομεν τὸ χεῖρ, τοὺς εὐχαριστοῦμεν, τοὺς συγχαίρομεν καὶ μετὰ δάκρυα εὐγνωμοσύνης εἰς τοὺς οφθαλμούς ἀνυψοῦμεν τὸν νοῦν μας πρὸς τὸν Ὁυράνον, εὐχόμενοι ἀπὸ καρδίας, ὅπως ὁ Πατὴρ τῶν οἰκτιρῶν καὶ τῆς φιλανθρωπίας ἀνταποδίδῃ εἰς αὐτοὺς πλουσίως ἐκ τῶν πλουσίων Αὐτοῦ δωρεῶν, ἀνταμείβων τὰ εὐσεβῆ καὶ πατριωτικά αὐτῶν αἰσθήματα.

Ναί! φίλοι συμπολίται καὶ ἀλησμόνητοι εὐεργεταί, κατὰ τὴν ἡμέραν αὐτὴν τῆς τιμῆς σας καὶ τῆς εὐγνωμοσύνης μας πρὸς σας, ὁλοὺς ὁ Κυθηραϊκὸς λαὸς ἐδῶ μετὰ τὴν ψυχὴν καὶ μετὰ τὴν καρδίαν, καὶ μετὰ τὴν φωνὴν, εὐχεται εἰς σας καὶ παρακαλεῖ τὸν Θεὸν νὰ ζῆτε, νὰ μακροημερεύετε, νὰ εὐτυχίτε γὰρ τὸ καλὸν τῆς ἀγαπητῆς μας νήσου. Ζήτωσαν οἱ ἀγαπητοὶ μας εὐεργεταί.

Τὴν ζητωκραυγὴν τοῦ Σεβασμιωτάτου ὑπὲρ τῶν εὐεργετῶν μας ἐπανέλαβον μετὰ ἐνθουσιασμόν ἐξ καὶ πλέον ἱσως χιλιάδες στόματα.

ΚΑΙ ΑΛΛΟΙ ΛΟΓΟΙ

Μετὰ τὸν λόγον τοῦ Μητροπολίτου ὁμίλησαν δὲ γυμνασιάρχης κ. Σ. Στάθης, ὡς ἑξῆς:

Οἱ ἀσημένιες τοῦ Ὁρθοῦ καμπάνες ἤχησάν, πολὺ ἤχησάν ἐκτύπησαν σήμερον, γὰρ νὰ ἐγγείρουν καὶ νὰ συναγείρουν πρωτακούστο Κυθηραϊκὸν συναγεμῶ δῶλον ἡμῶν, ἐπὶ τὸν ὀμφαλὸν τῆς Κυθηραϊκῆς γῆς, ἀπ' ὅπου μετὰ ἓνα νοῦν καὶ μετὰ ἓνα καρδιὰ ἀναπέμπομεν τὰς πρὸς τὸν Ἅγιστον δεήσεις μας ὑπὲρ τῶν μεγαλοψύχων τέκνων τῆς νήσου, τῶν δημοσυργῶν καὶ συντελεστῶν τῶν σημερινῶν μας καλῶν ἡμερῶν. Καὶ ἐν ὧ γλυκύτατα δόλγυνά ἀντιλαλεῖ τῶν ἱερῶν καὶ τῶν ψαλτῶν ἡ ψαλμωδία, ἐν ᾧ πικρὸς ὑψηλὰ ὁ λιβανωτὸς ἀνέρχεται, σπῶμεν καλῶς καὶ μετὰ πίστεως καὶ εὐλαβείας ἀντικρύσωμεν νοσηρὸς δλας τὰς υπερδόχους μορφὰς τῶν μεγάλων εὐεργετῶν τῆς νήσου, πού ἐχάρισαν καὶ χαρίζουν τὸν τίμιον ἱδρωτὰ των διὰ τὸν ἐκπολιτισμὸν καὶ τὴν ἀνύψωσιν τῶν Κυθηριῶν ἀδελφῶν των. Ὑποκαίθημεν εὐλαβῶς πρὸ τῶν σεβασμιῶν μορφῶν τῶν εὐεργετῶν Ἀμβροσίου Βιτσαμάνου καὶ Φιλοτῆ Ἀρώνη, τοῦ γηγαισίου λαοῦ καὶ φιλοσόφου Πέτρου Μαρσέλλου, τοῦ μοχθήσαντος διὰ τὴν διδασκαλίαν τῆς παιδείας εἰς τὴν νῆσον, τοῦ διδασκάλου τοῦ Γένους Ἰωάννου Οἰκουνομή, τοῦ ἐπὶ ἔτη πολλὰ ἀπὸ τῆς ἑδρας τοῦ Ἀνακτοῦ Κυθήρων σφουρηλατήσαντος τὰς ψυχὰς τῶν πρώτων ἐλευθέρων ἐπιστημόνων καὶ διανοουμένων τῆς νήσου, τοῦ γιγάντος στρατηγοῦ Πάνου Κορωναίου, ὁ ὁποῖος μαχόμενος καὶ πολέμων ἐδῶκε τοὺς Τούρκους ἀπὸ τῆς ἡρωικῆς Κρήτης, ὁ ὁποῖος μαχόμενος καὶ πολέμων ἱδρυνε τὸ Ἑλληνικὸν Σχολεῖον Ποταμοῦ διὰ νὰ διώξῃ τὴν ἀμάθειαν καὶ τὸ σκότος ἀπὸ τὰ πνεύματα τῶν συμπατριωτῶν μας.

Καὶ μετὰ τὸ εὐλαβὲς προσκύνημα τῆς μνήμης ὧν αὐτῶν, μετὰ τὰς ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῶν ψυχῶν πάντων τῶν γνωστῶν καὶ ἀγνωστῶν, τῶν μικρῶν καὶ μεγάλων εὐεργετῶν τῆς νήσου δεήσεις μας,

